

ἐν 434, Appendix, σ. LXV–LXVIII, ἔγγραφον ΕΕ. Τὸ χρυσόβουλον τοῦτο ἐδέχθη σχεδὸν ὅλους τοὺς ὄρους τῆς ἀναφορᾶς τῶν Κερκυραίων, ἀπὸ 26 Μαΐου 1386 (αὐτόθι, σ. LX–LXII, ἀριθ. BB). Πρβλ. καὶ ἐν 156, σ. 9.

« . . . Instrumentum juramenti fidelitatis seu homagii facti illustri ducali dominio per Ambasciatores et Sindicos Universitatis corphoy et capitula eidem de speciali gratia concessa, per ducalem dominium supradictum . . . Item quod omnes homines qui erant et habitabant in civitate et insula supradicta . . . habeant, teneant, pacificeque possideant, omnes domos, terras, campos et vineas, baronias et pheuda cum eorum vassallis et villanis, ceteraque alia omnia eorum bona mobilia et immobilia que tum recte et juste habebant, tenebant et possidebant, nec non earum bonas consuetudines quas antiquitas habuerunt cum omni eorum arbitrio et voluntate ac si de novo concederentur eisdem . . . Et quum ipsi corphyenses in facto dohariorum et aliorum, possent habere suas consuetudines, quibus in aliquo non derogarent per presens capitulum in damnum eorum, reservetur in libertate predicti domini ducis, siue consilij addendi et minuendi ut expedire videbitur pro bono statu et conservatione civitatis et insule sepe dicte . . . ».

18

1388?— Χρονικὸν τοῦ Μορέως.

Απὸ νομικῆς πλευρᾶς ἐνδιαφέρον διὰ τὰς συχνάκις ἀναφερομένας Ἀσσίζας (πρβλ. ἀνωτ. ἀριθ. 10). Ἐνδιαφέρουσα δικονομικῶς ἐν τῷ Χρονικῷ ἡ περιγραφὴ τῆς δίκης τῆς Μαργαρίτας τοῦ Neuilly (στ. 7417–7619). Πρβλ. σχετικῶς 233. Πλὴν τῆς, παλαιοτέρας, ἐκδόσεως τοῦ Χρονικοῦ ἐν 399 καὶ τῆς, ἀρίστης, ἐν 449, ὑπάρχει καὶ ἡ προχειροτέρα ἐλληνική, ἐν 167. Περὶ τοῦ Χρονικοῦ, ἀπὸ νομικῆς ἀπόψεως, βλ. 134.

19

1393. Χάττι χουμαγιούν σ. Βαγιαζήτ Α', τοῦ Ἰλδιρίμ, ὑπὲρ τῆς Βλα-

χίας,

ἐν περιλήψει, ἐν 369, τ. Γ', σ. 369–370.

20

1414. Συμφωνία μεταξὺ σ. Μεχμέτ Α' καὶ Ἰουστινιάνη τῆς Χίου,

μηνημ. ἐν 451, σ. 50.

21

1423. Ψήφισμα ἀπὸ 10 Ἰουλίου τῆς Ἐνετικῆς Γερουσίας, περὶ παραδό-

σεως τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης εἰς τὴν Ἐνετικὴν Αύθεντίαν

ἐν 244, σ. 40–41.

[‘Ο δεσπότης τῆς Θεσσαλονίκης Ἀνδρόνικος Παλαιολόγος] «αὐθορμήτως . . . μὲ καθαρὰν καὶ καλὴν ἀπόφασιν, θέλησιν καὶ συναίνεσιν του, ὡς καὶ τῶν βαρώνων του, ἔλλήρων ἰερέων καὶ ἱπποτῶν, μεθ' ὅλης τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ λαοῦ συμφωνοῦντος, ὑπό τινας ὅρους καὶ συμφωνίας, σχέσιν ἔχούσας μὲ τὰς θοησκευτικάς των τελετὰς καὶ τὰ ἔθιμά των . . . ».

